

Lovudkastets Paragrapher — jeg veed ikke, om det er tilladt at anføre disse Paragrapher —. Jeg finder saaledes Uoverensstemmelse mellem §§ 6 og 8. Der er i den ene anført, at man ikke maa have nogen udbendig Muur, naar den ikke er af Grundmuur, nærmere ved Nabogrunden end 10 Alen; og i § 8 er der anført, at man ikke maa have den nærmere end 5 Alen. Dette er en Uoverensstemmelse, som bør hæves. Saaledes er der, som sagt, flere Ting i Lovudkastet, som vistnok maae forandres, før det bør udgaae som Lov. Jeg havde ogsaa ønsket, at der om Bygningscommissionerne var udtalt noget Mære, end der er skeet. Derer henviist til Forordningen af 6te April 1832. Bygningscommissionernes Sammensætning og Udnævnelse er imidlertid senere forandret, og der bør jo altsaa henvises til en anden Lov. Jeg havde flere Paragrapher at udhæve; men da der af den ærede Formand er gjort opmærksom paa, at denne Udhevelse ikke er paa rette Sted, vil jeg tilbageholde dem og blot anbefale Forslaget som hensigtsmæssig til nødvendig Drøftelse.

Dan: Det er vist ikke nogen ganske let Opgave at glennemføre en Byggeslov, naar den skal kunne tilfredsstille alle de Interesser, som de forskjellige Parter kunne have. Det er jo nemlig saa, at Sikkerheden mod Brandfare og Sundhedsomsorgen, og jeg tør maaskee ogsaa nævne Skønheds- og Smagshensyn, have deres i og for sig velberettigede Krav i Retningen af det Almenes Lær af Bequemmeligheden og Behageligheden. Paa den anden Side staae Enkeltmands Interesser, Eiendomsretten, Friheden og de oekonomiske Krav, og de have vist ogsaa deres i og for sig meget velbegrundede

Forbringinger. Det gjælder nu altsaa om i en saadan Lov at kunne forene disse forskjellige Interesser, at kunne træffe Forskrifter, som danne en Wei af saadan Brede og Jævnhed, at de forskjellige Interesser kunne gaae jævnsides og forenede med hinanden. Tager vi nu det foreliggende Lovforslag for at prøve og undersøge, om de Hensyn, som jeg har antydet, ogsaa ere gjort gjældende, og om der virkelig er lagt an paa at tilvejebringe en saadan Samklang mellem disse forskjellige Hensyn, eller om der tværtimod er gaaet frem med Ensidighed eller Anmæskelse fra Lovgivningsmagtens Side, saa troer jeg tilvisse, at vi maae faae det Svar: at Lovudkastet maa ansees som meget tilfredsstillende. De Fleste ere vistnok enige om, at siden Forordningen af 6te April 1832 udkom, er der foregaaet meget store Forandringer i, eller om man vil, en meget stor Udvikling af Kjøbstadsforholdene. Dertil kommer, at den nys nævnte Forordning jo aldrig hverken er eller har givet sig ud for at være nogen egentlig Byggeslov; idetmindste er den ikke nogen Byggeslov, som indeholder aldeles udtømmende eller tilfredsstillende Bestemmelser for alle forekommende Tilfælde — og det har den som sagt heller ikke givet sig ud for, det ligger allerede i dens Titel, idet den har til Overtskrift „Anordning indeholdende nærmere Forskrifter angaaende Brandvæsenet i Kjøbstæderne i Danmark, Kjøbenhavn dog derunder ei indbefattet.“ Men ere vi nu altsaa enige om og det troer jeg at vi ville være — jeg idetmindste er i den Henseende ganske enig med de næst foregaaende Talere — at der er en Nødvendighed for en saadan Lov, saa gjælder det dog først og fremmest om at faae Loven saaledes, at den er hensigtsmæssig og taalelig.